

BankNordik stuðlar sendingini

**ghetto
FØROYAR****GHETTO KLUMMAN**

172 skógvaeskjur til **Rumenia**

Jólanissurnar hava gloymt børnini í Rumenia. Tað førði nøkur børn fram, tá ið Ghetto Føroyar journalisturin Lív Højsted Horsdal vitjaði á Oyrasundsnæmingaheiminum sunnudagin.

Hendan dagin var Operation Christmas Child á skránni, og 172 vakrar skógvaeskjur vóru savnaðar saman, og vera nú senda til tey børnini í Rumenia, sum ikki áður hava fingið ein jólapakka.

Fyri mong er hetta blivin ein árlik traditió. Tað, at savna saman gávur til børn millum 0 og 15 ár. Operation Christmas Child er eitt tiltak, sum seinastu árin hevur gleitt neyðstødd børn við at geva teimum eina skógvaeskju

við gávum. Ein skógvaeskja broytir ikki heimin, men hetta hevur havt alstóran týðning fyri tey mongu børnini, ið hava fingið eina skógvaeskju við gávum, síðani átakið byrjaði í 1993.

Skógvaeskjurnar innihalda tannbustir, tannkrem, sápur og líknandi. Harumframt verður heitt á fólk um at leggja leikur í eskjuna, vøttur og húgvur og okkurt góðgæti.

Á Facebook skriva fyrireikarar, at tey vilja deila jólagleðina við børn, sum ikki hava líka nógv sum vit. Tað er sera einfalt og ómakaleyst. Tað einasta, ið krevst, er at finna framm eina tóma skógvaeskju, og síðan seta hugflogið í gongd.

Ghetto Føroyar er sending hjá Rás2, beinleiðis úr Keypmannahavn hvønn hósdag klokkan 14-16. Talan er um frískt, frekt og festligt útisetaradio. Lív Højsted Horsdal, Barbara Holm, Rógvi Nybo, Eiríkur í Jákupsstovu og Rólant Waag Dam gera sendingina, saman við Búgva Øster og Magna Høgnesen, ið standa fyri tekniska partinum. Á hesum síðum sæst nakað av tí, borðreitt var við í seinastu sending. »Dáma« Ghetto Føroyar á Facebook, har tú sært myndir, kanst hoyra kjak og aðrar samrøður, umframt at føstu tættirnar, sum eru live tónleikur, Klumman, Útisetin og Endabresturin.

Hví fær einki avleiðingar longur?

Eg minnst, tá ið Anfinn Kallsberg var lögmaður í Føroyum. Eg var nokkso ung tá, men minnst tó, at hann var ein, sum man hevði virðing fyri. Hann var eisini ein maður, sum ikki lat seg kúga av nøkrum.

Í tíðini frá 1998 til 2002 vóru tað seks ymiskir landsstýrismenn í mentamálum. Ymiskar orsøkir vóru til, at hesir landstýrismenn og kvinnur fóru frá. Men tá til dømis Annlis Bjarkhamar varð søgd úr starvi sum landsstýrismann, so var tað tí, at Anfinn Kallsberg ikki kundi taka undir við hennara avgerðum. Púra óvæntað og uttan samtykt frá formanninum í Tjóðveldisflokkinum segði Anfinn Kallsberg Annlis úr starvið.

Og so var tað klassikarin í miðlaheiminum í Føroyum. Tá ið Torbjørn Jacobsen fór út í miðlarnar og segði, at Anfinn Kallsberg var ein danskur leigusveinur. Tá kravdi lögmaður eina treytaleysa umbergin frá tingmanninum – annars hevði hann blakað Tjóðveldisflokkinn – sum tað æt tá – úr samgonguni.

Eg minnst, at eg hugsaði – so ung sum eg var – at tað var rættliga kul at vera lögmaður, tí hann bestemmar, hvat øll hini skulu gera. Og hann finnur seg ikki í nøkrum.

Men í dag er tað ikki so kul at vera lögmaður. Í dag sleppa fólk at siga akkurat tað, sum teimum lystir um lögmann. Uttan, at tað fær avleiðingar.

Jákup Mikkelsen, sum hóast alt er formaður á tingið hjá Fólkaflakkinum, segði við útvarpið í farnu viku, at: »lögmaður sigur so nógv«. Og lögmaður hevur einki svarað aftur til hesi orðini, sum eru ógvuliga niðrandi og leggja upp til, at lögmaður ikki altíð veit, hvat hann sigur.

Og tá ið lögmaður boðaði frá, at hann hevði ein dreym um tríggar sjálvstøðugar eindir í einum ríkjafelagskapi, ja, so fór flokkur hansara út og segði: »at tað var ikki ordiliga tað, sum lögmaður meinti. Hann meinti bara við, at vit mugu dagføra ríkisfelagsskapin, sum lögmaður forrestin vil vera í í allar ævir«.

Og aftur her sigur lögmaður einki.

Gud viti, um Anfinn Kallsberg hevði funnið seg í slíkari viðferð. Eg veit í øllum førum tað, at eg leingist aftur til teir dagar, tá ið ting fingi avleiðingar. Tá ið man visti, at um flokkar ikki virdu hvønn annan og hildu avtalur, ja, so fekk tað avleiðingar. Onkuntíð stórri avleiðingar enn aðrar tíðir, men í hvussu so er ONKRA avleiðing.

Í dag tykist tað sum um, at okkara lögmaður er ov upptikin við at halda fast í valdinum. So upptikin, at hann gloymir at traðka í karakter. Hann skal hava vald: kosta, hvat tað kosta vil.

Kanska tað fær avleiðingar fyri hann einaferð í framtíðini.